

ПРОТОКОЛ

Номер 50
Окръжен съд – Варна

08.09.2020 г.

Град Варна
I състав

На 02.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов
Членове: Елина П. Карагьозова
Ивелина Д. Чавдарова

Секретар: Христина З. Атанасова

Сложи за разглеждане докладваното от Марин Г. Маринов Въззивно гражданско дело № 20203100501801 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Въззивникът ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, редовно призован, не се явява законен представител на дружеството, представлява се от **адвокат Т.С.**, редовно упълномощена и приета от съда от първа инстанция.

Въззивникът Р. И. Й., редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание.

СЪДЪТ докладва депозирана молба с вх.№ 19714 на 01.09.2020 г. от адвокат й.А., процесуален представител на въззивника Р. И. Й., с която изразява становище по хода на делото, по въззивната жалба, както и по отговора на насрещната въззивна жалба, по същество на спора, като претендира разноски, за които представя списък по чл.80 ГПК с доказателства, като възразява срещу размера на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

Съдът предоставя на адвокат С. докладваната молба за запознаване със същата.

Адв. С.: Моля да дадете ход на делото.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, с оглед редовното призоваване на страните, счита, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК докладва депозираните въззивни жалби, съгласно постановеното **Определение № 2213 от 29.07.2020 година.**

Производството е образувано по въззивна жалба с вх.№ 89408/ 03.12.2019 г. от ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище гр. София, чрез адв. Т.С., против Решение № 4835/11.11.2019 г., /поправено и допълнено по реда на чл. 247, съотв. чл. 250 ГПК с определение № 15813/03.12.2019 г., респ. с решение № 2724/26.06.2020 г./, постановено по гр.д. № 5443/2019 г. по описа на ВРС, XXXI-ви състав, с която се атакува решението в частта, с която е осъден въззивникът да заплати на Р. И. Й. , ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Варна, ул. „Ф.Тотю“ № 24, ап. 2 сумата от 5 500 лева, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по застраховка “Каско на МПС”, обективирана в застрахователна полица № 1020062050, в резултат на настъпило на 23.04.2015 г. застрахователно събитие - кражба на застрахованото МПС, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 05.04.2019 г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 208 КЗ (отм.). Депозирана е и въззивна жалба с вх.№ 87648/26.11.2019г. от Р. И. Й. , чрез адв. й.А. от ВАК, против Решение № 4835/11.11.2019 г., /поправено и допълнено по реда на чл. 247, съотв. чл. 250 ГПК с определение № 15813/03.12.2019 г., респ. с решение № 2724/26.06.2020 г./, постановено по гр.д. № 5443/2019 г. по описа на ВРС, XXXI състав, с която се атакува решението, в частта, с която е отхвърлена претенцията на жалбоподателя срещу ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище гр.София и адрес на управление гр.София, ж.к.“Възраждане“, ул.“Света София“ №7, ет.5, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д., за осъждане на ответното дружество да му заплати сумата за разликата над присъдените 5 500 лева, до претендираните 6 134.79 лева. В жалбата си въззивникът ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, излага становище за недопустимост, неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди нарушение на принципа на диспозитивното начало, като излага че е налице несъответствие между петитума на исковата молба и диспозитива на обжалваното решение, доколкото претенцията на ищеца включвала освен главница в размер на 4 674.89 лева, също и законна лихва върху обезщетението в размер на 1459.90 лева, а не една претенция за застрахователно обезщетение в общия размер на посочените две. /В тази връзка и след дадени от първоинстанционния съд указания, както жалбоподателят ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, така и другата страна Р. И. Й. са обективирали искане по чл. 250 ГПК за допълване на решението в частта за претенцията за лихва, по което ВРС се е произнесъл с допълнително решение № 2724/26.06.2020 г., с което е присъдил сумата от 1 364.86 лева, като е отхвърлил претенцията за разликата до 1459.90 лева./ Застрахователното дружество оспорва изводите на районния съд досежно нищожността на клаузата в процесния договор за „Каско на МПС“, предвиждаща задължение на застрахования да представи при кражба и двете на части на свидетелството за регистрация на МПС, като необосновани и твърди наличие на основание за отказ от негова страна да изплати обезщетение при неизпълнение на посоченото задължение. В тази връзка се позовава на разпоредбите на чл. 18, ал.1, т. 6.2.2. и чл. 17, ал.2 от ОУ към процесния договор. Сочи, че неизпълнението на задължението по чл. 17, ал.2 от ОУ за съхраняване и на двете части от свидетелството за регистрация на МПС, прилежащи ключове и документи извън самото МПС, е от естеството да способства

окончателното настъпване на застрахователното събитие (кражба/грабеж), тъй като осуетява възможността за предотвратяването му от контролните органи, пред които водачът се легитимира именно с част II-ра от свидетелството за регистрация. Като се позовава на Решение № 8/05.01.2018г., постановено по в. т. д. № 518/2017 г. по описа на Апелативен съд -гр. Варна, излага, че застрахователят не носи тежестта за установяване на причинната връзка между факта на неизпълнение на задължението и факта на настъпване на събитието. Отделно, сочи че първоинстанционният съд не е съобразил уговорената между страните застрахователна сума в размер на 10 000 лева, както и размера на неизплатените от ищеца застрахователни премии, които следва да бъдат приспаднати. По изложените съображения, моли за отмяна на решението изцяло, както и за присъждане на сторените пред двете инстанции разноски. Въззиваемата страна Р. И. Й. , /също и жалбоподател по подадената от него въззивна жалба вх.№ 87648/26.11.2019г./, представлявана от адв. й.А., в депозирания в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК отговор оспорва подадената въззивна жалба по съображения, че не е налице основание за отказ на застрахователя за изплащане на обезщетение. Като се позовава на цитираните в отговора решения по приложение на разпоредбата чл. 211, т.2 КЗ /отм./, постановени по реда на чл. 290 ГПК от ВКС, застрахованият твърди, че неизпълнението на задължението да не оставя част II-ра от свидетелството за регистрация в автомобила, не може да се разглежда като причина за отказ за изплащане на обезщетение, а единствено като основание за намаляване на същото по реда на чл. 207, ал.2 КЗ /отм./. Моли за потвърждаване на обжалваното решение в осъдителната му част и присъждане на разноски. В подадената от Р. И. Й. въззивна жалба същият излага доводи, сходни с тези в депозирания отговор досежно основателността на претенциите, като отделно аргументира основанията си за уважаването им в пълния претендиран размер, за което се позовава и на данните от проведената по делото САТЕ. Моли за присъждане на застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 4 674.89 лева, ведно с мораторна лихва за периода 20.05.2016 г. – 05.04.2019 г. в размер на 1459.90 лева., както и разноски за двете инстанции. /Във връзка с това искане е и обективизираното искане от страната за допълване на решението в частта за претенцията за лихва, по което ВРС се е произнесъл с допълнително решение № 2724/26.06.2020 г., с което е присъдил сумата от 1 364.86 лева, като е отхвърлил претенцията за разликата до 1459.90 лева./ В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК, въззиваемата страна ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД депозира писмен отговор, чрез пълномощника си адв. Т.С., с който оспорва въззивната жалба като неоснователна и твърди, че акцесорната претенция за лихва следва да се отхвърли, тъй като застрахователят не е изпадал в забава. Счита, че е налице неизпълнение на задължението на застрахования по чл. 207, ал. 3 КЗ /отм./ за представяне на поисканите от застрахователя документи. Оспорва и размера на претенцията за лихва. Искането е за отхвърляне на последната и присъждане на разноски. Жалбите са редовни и допустими, подадени от лица, легитимирани с правен интерес от обжалване акта на ВРС, в съответните части. Не са направени доказателствени искания.

Адв. С.: Запозната съм с доклада на съда и нямам възражения по доклада.

Поддържам жалбата и депозирания отговор на жалбата на насрещната страна.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ като взе предвид становищата на страните, счита, че следва да бъде приет за окончателен доклада по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА за **окончателен доклада по делото**, изготвен в разпоредително заседание с Определение № 2213 от 29.07.2020 г.

Адв. С.: Нямам доказателствени искания. Представям списък за разноските.

Не правя възражения за прекомерност на разноските на насрещната страна.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ намира, че представения от въззиваемата страна списък по чл.80 от ГПК следва да бъде приложен по делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към **доказателствата по делото**, приложения към молба с вх.№ 19714 на 01.09.2020 г. на процесуалния представител на **въззивника** списък с разноски по чл.80 от ГПК, ведно с договор за правна защита и съдействие № 369878 от 01.09.2020г. и удостоверение за регистрация по ЗДДС.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към **доказателствата по делото**, представения в днешно съдебно заседание от процесуалния представител на **въззиваемата страна** списък с разноски по чл.80 от ГПК, договор за правна защита и съдействие № 184/19.11.2019 г., платежно нареждане от 01.09.2020 г., фактура №00000000223/01.09.2020г. и удостоверение за регистрация по ЗДДС.

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ** счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. С.: Моля да отмените изцяло първоинстанционното решение като неправилно и незаконосъобразно в осъдителната му част. Считаю, че застрахователят правилно е постановил извънсъдебен отказ за заплащането на обезщетение, при наличието на неизпълнение на задължение от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, за което съм изложила подробни доводи във въззивната жалба, както и в отговора, който поддържам.

В допълнение бих искала да посоча, че в условията на евентуалност намирам, че и размера на обезщетението е неправилно определен от първоинстанционния съд, доколкото

не кореспондира нито с размера на исковата претенция, нито със заключението на вещото лице по изготвената автотехническа експертиза. Не са съобразени и неплатените премии от страна на застрахованото лице. Моля за решение в горния смисъл, както и да ни присъдите сторените разноски.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ** счеете делото за изяснено и от правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:14 часа.

Председател: _____

Секретар: _____